

König Istvánné És Férje

A kép 1973-ban készült rólam és a férjemről az egyik barátunk lakásán. Az egyik barátunknak Amerikában élt a lánya, 1973-ban hazalátogatott, volt egy Polaroid fényképezőgépe, és mindenkiről csinált képet.

1970 és 1990 között volt egy baráti társaságunk. Négy házaspárból állt, és minden szombaton összejöttünk, mindig együtt szilvesztereztünk. Az egyik férfi a televíziónál volt főmérnök, a felesége háztartásbeli. Ők voltak a társaságban egyedül keresztények, a többi zsidó volt. A feleség nagyon vallásos katolikus volt. Aztán úgy a nyolcvanas évek végén elkezdte dicsérni a Horthy-rendszert. Bennünket, három zsidó nőt, ez nyomasztott, és mondtuk, hogy ne mondj ilyet, ez nem igaz. A másik férfi külkereskedő volt, a felesége háztartásbeli. A harmadik férfi osztályvezető volt a Bizományi Áruházban, a felesége tisztviselő különböző vállalatoknál, a negyedik férfi a Chemolimpexnél volt osztályvezető, a felesége pedig a Bizományi Áruház egyik boltjának a vezetője. Húsz éven keresztül minden szombat este elmentünk egy étterembe. Sokat jártunk a Kárpátiába, a Bajkálba (a Semmelweis és a Kossuth Lajos utca sarkán, most a Magyarok Háza van ott), Budára a Síposhoz. A nagy asztal körül úgy helyezkedtünk el, hogy a férfiak és a nők külön. Jól megvöltünk, pletykálgodtunk, politizáltunk.

Nem tudom, miért alakult így, hogy a társaságunk zömmel zsidókból állt. Az egyik férfi a férjem kollégája volt, egy másik házaspárnak a nő tagja volt bizományis. Persze voltak a Bizományinál nem zsidó kollégák is. De például a főkönyvelő antiszemita volt, ha berúgott, a Székely Himnuszt énekelte. Nekem persze nem volt sok bebeszólásom, mert az ismerősöket ő hozta. Nekem nem volt senki. Tulajdonképpen csupa olyan ismerősünk volt, akik a Bizományinál dolgoztak, és a kereskedők közt sok zsidó volt. A vezérigazgató nem, de az osztályvezetők, akikkel néha összejöttünk, mind zsidó kereskedők voltak, akiknek valamikor üzletük volt, aztán elhelyezkedtek. Nálunk nem volt téma, hogy ki zsidó, ki nem, de valahogy mégis ez lett a végeredmény. Valahogy

mind a kettőnkben benne volt az az érzés, hogy szívesebben vagyunk velük. Inkább volt közös téma. Pedig engem nem zavar, ha valaki keresztény. A családban is van, se a vőm, se a menyem nem zsidó.